

рактеру, засвоєння яких у межах вивчення курсу помітно впливатиме не лише на набуття фахових знань, а й становлення випускників цього університету як особистостей і патріотів Української держави.

Основна й додаткова література ретельно відібрана для кожної теми. Цікавими, різнобічними і всеохоплюючими є питання для самоконтролю, чітко виписане кожне із завдань самостійної роботи.

Доречною в програмі є автобіографічна хронологічна канва життя Івана Огієнка. Подана в короткому динамічному викладі, вона фокусує головні події з історії українського державотворення, безпосереднім учасником і творцем яких був Іван Огієнко. Надзвичайно важливо в нинішніх суспільно-політичних реаліях, аби студенти осмислено аналізували уроки української історії, робили з них належні висновки.

Текст програми доцільно надіслати в інші національні університети України. Добрий, своєчасний і результативний приклад вартий усілякої підтримки і наслідування.

Микола Тимошик,
доктор філологічних наук, професор
Київського національного університету ім. Тараса Шевченка,
почесний професор Кам'янець-Подільського національного
університету ім. І. Огієнка.

Одержано: 21.10.2010 р.

Міністерство освіти і науки України

Житомирський державний університет
імені Івана Франка

10008, м. Житомир, вул. В. Бердирівська, 40, телефон (факс) 0412-37-27-63, e-mail: zu@zu.edu.ua

02-02 11 р. № 100

на № _____ від _____ р.

Вельмишановна Євгеніє Іванівно!

Від імені всього нашого університету щиро вдячний Вам за плідну співпрацю. Ми з цікавістю вивчили надіслану Вами навчальну і робочу навчальну програму дисципліни «Іван Огієнко і Кам'янець-Подільський університет» і переконані, що подібні програми необхідно вводити до навчального процесу в українських вищих навчальних закладах. Введення такої дисципліни у Вашому університеті — це надзвичайно важливе починання і Ваш досвід викладання цієї дисципліни надзвичайно цінний для нас.

На історичному факультеті вже викладається курс «Видатні постаті історії України», до якого включено також матеріал про наших видатних земляків. Вивчивши Вашу програму, Навчально-науковий інститут філології та журналістики нашого університету прийняв рі-

шення поступово, залежно від наповнюваності навчальних планів, ввести спецкурс «Іван Огієнко і Житомирщина» на окремих спеціальностях інституту.

З повагою,

Ректор університету

П.І.О. Сайч

Н. П. Шеремета

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

КОЛОНІАЛЬНИЙ НАМУЛ ЧИ НАКИП?

Лизанчук В. В., Рожик М. Є. Історія російщення українців : монографія / Василь Лизанчук, Микола Рожик. — Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2011. — 412 с. (Редактор — А. М. Габрук. Технічний редактор — С. З. Сенік. Коректор — І. І. Пірожик. Комп'ютерний набір — О. Т. Деркач. Ілюстрації — В. І. Семенюк. Обкладинка — В. О. Роган).

Україна і українці — «хто вони, чиїх батьків діти»? Хто є вершителем української історії? Як вдалося не загубитися у політичному вертепі українофобії? Чи спроможеться нарешті українська нація розчистити свої духовні живильні джерела і позбутися колоніального намулу російського «месіанізму»? У сучасних умовах патологічної мутації національної психіки багатьох політиків відповіді на ці питання турбують кожного.

Монографія «Історія російщення українців» Василя Лизанчука та Миколи Рожика не лише пояснює причини душевного канібалізму українців, а й засвідчує глибоку впевненість, що «плуг націоналістичного світогляду» (Степан Бандера) переоре нарешті духовну пустелю нашого суспільства і «підійме на поверхню нові, придавлені сили». Книга, без сумніву, сприятиме творінню самодостатньої націоналістичної політичної еліти.

Наші національні проблеми пов'язані не так із негативними проявами ментальності, як із втраченою або спотвореною історичною пам'яттю народу. І лише ґрунтовне вивчення всіх аспектів, що впливають на формування національної самосвідомості, серед яких неабияке місце займає національна мова, сприятиме національно-патріотичному вихованню і поважних, зрілих, і юних, відновить втрачену духовну спадкоємність, карбуватиме етнічний імунітет.

Будь-який окупаційний режим боїться правди. Тому тоталітарна імперська держава для виправдання багатьох своїх дій упродовж століть послуговується одним методом — ідеологічним пропагандистсько-інформаційним пресингом. Значний псевдонауковий арсенал імперської адміністрації царської Росії заперечував існування українського народу, його природні права на суверенний розвиток, на власну самостійність і незалежність; більшовицьке фарисейство московських